

## EFAC 2011 Oeiras, Portugal

Efter en lång resa vill varje skytt givetvis kolla så att materialet stämmer innan de ger sig ut på banorna, ja inte var det lätt i Portugal i alla fall. Avstånd som inte stämde, buttar som inte satt fast och personer som sprang bakom inskjutningen, trots avspärningar. Och inte var inskjutningen enda stället där buttarna inte satt fast! ”Rörliga” mål hade vi framförallt första dagen samt igenom skjutningar, men å andra sidan vem hade trott att det skulle regna i Portugal. Men som alltid börjar tävlingen med en invigning.

Årets invigning av EFAC upplevdes först som rörig och ostrukturerad, men efter lite krångel av vem som skulle gå först respektive efter den framförvarande. Men efter lite trixande fick de ordning på det och vi tågade ut i parken, land efter land med skylt och flagga. Därefter blev det Portugals nationalsång och minst 60st portugiser som sjöng ut nationalsången, rätt så rörande. Det var också ett riktigt kort tal och de vanliga orden om att tävlingen är öppnad, mer än så blev det inte.

Måndagens skjutning började med kalla 18°C och regn, samt blåst, ni kan förstå att besvikelsen var stor hos en del av oss svenskar, andra fann det behagligt. Alla våra svenska skyttar, alla i FU, fick börja med att gå den röda banan. Röd bana var den snällaste banan men ändå svår med alla öppna mål och blåsten. En av skåningarna säger under måndagen ”vi hade ju lika gärna kunnat stannat hemma, det regnar ju och så är det slätt som på en taveltävling”, så sant, inte har man väl förväntat sig regn i Portugal under sommaren(!).

Trots klagande från en del av oss svenskar för dåligt väder och inte önskade resultat första dagen lyckades 4 av de 6 skyttarna bra. Kjell Eriksson och Mats Friberg i topp gruppen i AMFU, Christer Paulsson i andra gruppen och Rebecca Källström i topp grupp i AFFU. Leif Andersson VMFU och Svante Källström AMFU höll sig mer försiktiga och lite längre ner på listan.

Dag 2 bjöd på lättare regnskurar och en mer kuperad bana. Gul bana var betydligt längre att gå. Ett och annat uppförsmål förekom, ett där man till och med fick använda sig av rep för att komma upp till tavlan. Trots mer kuperad terräng dag 2 och en bedårande utsikt över havet på några mål lyckades vi skyttar i det övre fältet att hålla oss runt våra placeringar. Vid dagens slutligapoäng räkning var det någon i gruppen som nös och alla sa prosit på sina språk utom jag som var inne i räknandet. Så de frågade vad man säger när någon nysit på svenska, ”prosit” sa jag och portugisen fick himla kul åt det, lagom svårt uttal för en portugis.

Dag 3 åter igen röd bana och den fruktade animal ronden där vi FU skyttar i regel bara kan tappa poäng jämt emot våra konkurrenter, blev en inte alltför givande dag för oss svenskar. För visso tog jag in på lederskan i AFFU trots en bom på en nedrans anka. Bommen var svår att smälta men jag lyckades ändå skjuta bland de bästa resultaten av svenskarna den dagen, för att ”glömma” den dumma ankan tog vi sedan en öl i baren. Denna enda öl räckte gott till för att glömma ankan för stunden och i stället bli lätt under foten. Efter att ha gått hela dagen i stekande sol och ingen vettig mat att äta behövs det inte så mycket för att bli lätt under foten. Inte för någon av oss svenskar begrep vad Portugiserna sysslade med angående maten, men inte fanns det något att äta och bara ett enda ”service” tält på två banor dessutom var listan endast på portugisiska, inte fanns det överdrivet många toaletter längs med banorna för oss kvinnliga deltagare heller.

Dag 4 Strålände sol och stora förhoppningar att kunna ta in på lederskan i AFFU fanns när dagen började, dagen började bra, satte 20p på en 55y medan de övriga i gruppen hade 16p respektive 17p. På första halvan, idag på gul bana igen, lyckades jag ta in några poäng. Tyvärr höll det sig inte i sig och jag gick från 8p upp till 12p upp inför sista dagens skjutning. Trots detta låg jag fortfarande 2a inför sista dagen. I AMFU var Kjell Eriksson på en tredje plats och Mats Friberg på en 4e plats, och Christer Paulsson på en 6e plats, övriga 2 skyttar höll sig kring mitten i respektive fält.

Dag 5, den avgörande dagen skedde på röd bana. Till min glädje började jag riktigt bra och lyckades hålla i de första 14 målen, nu låg jag bra 5p efter och fortfarande 14 mål att skjuta, spänningen var på topp och jag intalade mig att det kan vara möjligt att ta allt ihop och gå förbi. Bara jag lyckas hålla samma resultat och att lederskan skulle fortsätta tappa poäng, men allt kan hända som vi vet. Då den röda banan gärna ville tjockna till med väntepatroller tog vi en lite paus vid "service tältet" och två skottar kom fram till mig. De började prata med mig och fråga om jag rakade mig pga min tejv vid kindbenet. Till en början sa jag nej, men när det slog mig att gubbarna hade humor sa ja "well, yes i'm shaving. But only on this side. I'm shaving with my string" och den ena skott skratta så han var dubbel. Efter det trevliga samtalet med skottarna återgick min patrull till att skjuta igen. Jag sköt mina bra skott med känslan av klockrent kryss men med träff i ytter 4an (sabla vind), svordomarna kom därefter flytande. Medan jag såg mina poäng dala trots bra skott fortsatte lederskan att sätta sina i kanten av 5an. Men även något ont leder till något gott, mina kombattanter i gruppen fick åtminstone roligt åt att jag svor på svenska när pilarna inte satt där jag släppt iväg dem. Det var som ett myller av portugisiska " [...] in sueco, hihi". Troligtvis lät det roligt att höra de främmande svordomarna på främmande språk, ungefär som portugiserna fick roligt åt "prosit" om tisdagen. Trots gott kämpande lyckades jag inte ta mig förbi och det pga de dolda vindarna som tog pilarna åt alla möjliga håll.

Avslutningsvis gjorde vi bra ifrån oss med Kjell Eriksson på en 3e plats i AMFU, Mats Friberg på 4e plats och Christer Paulsson på en 5e plats i AMFU, Rebecca Källström på en 2a plats i AFFU samt en delad 10e plats av Svante Källström och Leif Andersson på en 5e plats i VMFU.

Bra jobbat Sverige!

Rebecca